Gorka i Muniesa, de fitxatges estrella a oblidats

Titulars indiscutibles en teoria, tots dos han acabat tenint misteriosament un rol secundari

na cosa és la teoria, i una altra de ben diferent, la pràctica. Pot ser que no tinguin absolutament res a veure. Del que sembla al que és, hi pot anar un món. A la vida, i en el futbol. Ha passat a Montilivi. Tothom, o gairebé tothom, s'imaginava que el Girona patiria el que no està escrit per salvar la categoria. Si és que finalment ho acabava aconseguint. A l'hora de la veritat, l'equip ha deixat bocabadats els incrèduls amb un any per emmarcar, somiant fins i tot en Europa i mantenit-se abans d'hora. Aquest és un exemple. Un altre, que també val, és a l'hora de valorar les noves incorporacions. Quan es fan i un cop acabada la temporada. Hi ha els casos en què un fitxatge sorprèn; perquè s'esperava poc d'ell o perquè arribava amb l'etiqueta de suplent, quan a l'hora de la veritat ha rendit d'una manera espectacular. Però també passa a la inversa. El Girona n'ha estat testimoni. Dos casos ho il·lustren a la perfecció: Gorka Iraizoz [http://www.diaridegirona.cat/tags/gorka-iraizoz.html] i Marc Muniesa.

Porter i defensa, l'estiu passat, eren venerats en anunciar-se el seu aterratge a Montilivi. L'un, pel seu envejable currículum a Primera i en competició europea; per la seva veterania, per estar-se una dècada en un club històric com l'Athletic. I també per les seves qualitats i aptituds sota pals, sobradament demostrades durant anys i panys. I l'altre, pel seu passat al planter del Barça, perquè és de la terra, pel seu potencial i perquè compta amb experiència en una competició d'allò més exigent com és la Premier League [/esports/futbol/premier-league/]. La teoria, veient tot plegat, diria que un i altre haurien hagut de ser titulars indiscutibles amb el Girona. Que Machín hauria tingut prohibit qüestionar-los i que en els seus onzes la seva presència hauria estat obligada. Si més no, currículum i cartell en mà. Però tant Iraizoz com Muniesa han passat de ser fitxatges estrella a «oblidats». Per una qüestió o per una altra, més o menys vàlida; el cas és que han jugat molt menys del que en un principi s'esperava.

El navarrès va ser el porter amb més minuts a la pretemporada. I la Lliga la va començar ell. Tot i això, el cos tècnic va apostar per fer el canvi a l'octubre i fer jugar un Bounou que ja no s'ha mogut ni tan sols quan la Lliga estava dada i beneïda. Amb tot, Iraizoz tan sols ha jugat 10 partits: 9 a la competició domèstica (l'últim, una aparició de 45 minuts al camp de l'Atlètic per lesió de Bounou en el primer partit de la segona volta) i l'altre a la Copa del Rei, al camp del Llevant. És l'any en què, sent futbolista de Primera, menys aparicions ha comptabilitzat. No va jugar ni l'intranscendent duel de Las Palmas [/esports/futbol/primera-divisio/las-palmas/]. Sí que ho va fer a Figueres en l'amistós de dimarts. Tampoc han anat les coses com esperava a un Marc Muniesa que, de moment, no ha trobat a Girona la continuïtat que venia buscant i que li havia faltat a l'Stoke anglès. Ell també va començar jugant. En el seu cas, un parell d'inoportunes lesions el van acabar apartant de l'onze. La segona, ja de manera definitiva. Tot i estar recuperat a principis de gener, Machín ja gairebé no l'ha fet jugar més i l'ha acabat deixant a la grada en la recta final del curs. En total, 14 participacions (13 a la Lliga i una a la Copa). Caldrà ara veure si el seu rol canvia o no la temporada vinent. El defensa es desvincularà de l'Stoke i serà propietat del Girona. I el porter, tot i tenir un any més, caldrà veure si continua o demana una sortida.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2018/05/25/gorka-muniesa-fitxatges-estrella-oblidats/915651.html?utm_source=rss